

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Adoratione Eucharistiæ

Boileau, Jacques

Viennæ, 1743

Cap. XVII. Adorationem Eucharistiæ per manus a majoribus sibi traditam defendunt B. Lucas Asceta, decimo sæculo; Algerus, & Petrus Venerabilis, qui duodecimo floruerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49201](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49201)

que in nullo basitans, Deum sibi, & ipsum quod percepturus erat, redemptionis pretium in testimonium & iudicium invocans, fidelissime, omnibus in prospectu positis, quæ supra fuerant præfixa, votis omnibus peregit. Actum authenticum hujusce Relationis habemus tom. III. Concil. Galliæ, R. P. Jacobi Sirmondi Jesuitæ, pag. 533. cujus fidem Protestantes eruditi, grati ac memores editi Facundi Hermianensis, in suspicione non ponunt.

CAPUT XVII.

Adorationem Eucharistiæ per manus a majoribus sibi traditam defendunt B. Lucas Asceta, decimo sæculo; Algerus, & Petrus Venerabilis, qui duodecimo floruerunt.

I. **V**itam B. Lucæ Ascetæ, qui sæculo X. floruit, publici juris fecit R. P. Franciscus Combefis, Ordinis S. Dominici magnum decus & ornamentum, ad calcem Historiæ Monothelitarum: ex qua intelligimus omnibus

nibus numeris absolutum percipiendæ
Eucharistiæ ritum eo tempore in Ec-
clesia Corinthiorum extrinsecus per-
actum. Cum enim ab Archi-Episcopo
Corinthi beatus Asceta consilium pe-
tiisset de ratione percipiendæ Eucha-
ristiæ in solitudine, hoc responsum
accepit relatum pag. 986. litt. D. & E.

δεῖ ποιηθῆναι ὡς προηγουμένως μὲν παρεῖναι τὸ ἱερεῖα.
ἐκείνῃ ἢ κτ' πᾶσαν ἀνάγκη ἀπόντος, ὅτι τῆς ἀ-
γίας τραπέζης τιθέναι τῶν προηγουμένων τὸ σκεῦος,
εἴαν εὐκτέρον ἢ· εἰ ἢ κελλῖον, ὅτι σκάμνῃ τὸ κα-
θαρωτάτῃ. εἶτα καλυμματίον ἐφαπλώσας, ἐν αὐ-
τῷ προθήσεις τὰς ἀγίας μερίδας· ἢ θυμίαμα καυ-
σας, τοὺς τῶν τυπικῶν ὑαλμοὺς, ἢ τὸ τρισάγιον
ἐπάσεις, μετὰ τῷ συμβόλου τῆς πίστεως· ἢ τρεῖς τὸ
γόνη κλίνας· τὰς μὲν χεῖρας συσελεῖς· μεθέξῃς ἢ
σώματι τῷ τιμίῳ σώματι· Χριστοῦ τῷ Θεοῦ ἡμῶν,
λέγων τὸ, ἀμὲν· αὐτὴ ἢ ναίματι, ποτήριον οἴνου
πῆ, τὸ μὲν τοι ποτήριον εἰς χρεῖαν ἐτέρου τὸ μετὰ
ταῦτα, ἢ κοινοῦθήσεται. αὐτῆς ἢ τῷ καλυμματίῳ
τὰς ὀπιλίπους συσελεῖς μερίδας ἐν τῷ σκεύει, πᾶ-
σαν εἰσφέρων ἀσφάλειαν, ὥστε μὴ ἐκπέσειν μαργα-
ρίτω, καὶ καταπατηθῆναι. Oportet itaque
præcipue adesse Sacerdotem, illo vero ex
omni necessitate absente, apponere super san-
cta mensa præsanctificatorum vasculum;
siquidem est oratorium: si vero cella, super

scamno purissimo. Deinde velum explicans, in eo appones sanctas particulas, & thus accendens, cantabis Psalmos Typicorum, & Trisagium cum Symbolo Fidei, & ter genua flectens: manus involves, percipies vero ore pretiosum corpus Christi Dei nostri, dicens, Amen: pro liquore vero calicem vini bibes: quo calice ad alios usus communes non uteris. Rursum vero reliquas particulas velo colliges in vase, omnem adferens diligentiam, ut margarita non decidat, neque conculcetur.

II. Quis vero jam dubitare possit, hoc thymiama accensum, Trisagium & Psalmos decantatos, trinam genuflexionem in conspectu Eucharistiæ, singularem curam ac diligentiam in servandis sacri panis particulis, esse notas sensibus subjectas, & argumenta invictissima adorationis corporis Christi? Libro II. ostensuri sumus, Dalæum Ministrum superstitionis Calvinianæ solertissimum, ex ætate nostra peragi adsuetis genuflexionibus argumentum assumpsisse ad comprobandam novitatem cultus divini & adorationis

tionis Eucharistiæ exhibitæ. Quamobrem cum ejusmodi genuflexiones sæculo decimo confestim peractas videamus, & consulto ab Archi-Episcopo Corinthi explicatas; nullus dubitandi locus relinquitur Protestantibus, quin ea ætate Fideles adorationem Eucharistiæ per manus a majoribus sibi traditam peregerint, nondum nato Berengario, aut audito illius nomine.

III. Porro nihil magis ab institutis ejusmodi hominis opiniosi alienum esse poterat constanti & recepta in Oriente traditione, quam intelligimus ex versione Latina libri de Vitis Patrum, ad quam incubuerat anno Christi dxxxv. Pelagius Papa, cum adhuc Pontificum Agapeti, Silverii, & Vigilii, Nuncii vices in minoribus constitutus Constantinopoli expleret. Hunc librum recenset Photius in sua Bibliotheca, & Autographum Græcum publici juris fecit doctissimus Socius Sorbonicus Joannes Baptista Cottelerius, tomo I. Monumentorum

Ecclesiæ Græcæ, sub titulo ἀποφθεγμα-
των τῶν ἁγίων γερότων, *Apophthegmatum*
sanctorum Senum: ex quo perspectam
habemus stupendam venerandi Senis
historiam infra libri II. capite 5. in-
tegre descriptam, qui horribili mira-
culo percussus, ad meliorem frugem
reversus, hanc opinionem qua cere-
brum turbaverat, reliquit: ὅτι ἐστὶ Φύ-
σις ὁ ἄρτος ἐν λαμβάνοντι, σῶμα Χριστοῦ,
ἀλλ' αὐτίπου. *quod non est revera panis*
quem sumimus, corpus Christi, sed figura.
Verumenimvero cum non solum in-
credibile, verumetiam incogitabile vi-
deatur, Opere Paschasii Ratberti Ab-
batis Corbejensis, hominis in Orien-
te ignoti, jam inclinato nono sæculo,
anno scilicet DCCCLI. die Aprilis 26.
demortui, mutatam fuisse Orienta-
lium de Eucharistia fidem ac doctri-
nam: eandem mutationem sensim si-
ne sensu in Occidente contigisse, opi-
niosi hominis atque imaginosi cere-
bri figmentum esse valde credibile est.
Quamobrem his argumentis adoratio-
nis finem imponere non pertimescam
duo-

duobus testimoniis Virorum illustrium, qui sæculo duodecimo virtutis ac scientiæ sublimitate floruerunt. Primus est B. Algerus Scholasticus Leodiensis, postea Monachus Cluniacensis, tractatu ab Erasmo laudato, de Sacramento corporis & sanguinis Domini, lib. I. cap. 14. *Frustra enim immolationis suæ tempore diceremus: Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis: si quem ADORAMUS in Sacramento, mentiremur esse in cælo.* Alter est Venerabilis Petrus, Abbas Cluniacensis, qui obiit anno MCLVII. Epistola contra Petrobrussianos, cap. *Contra id quod dicit Missam nihil esse, nec celebrari debere, circa finem pag. 238. lit. F. tom. XII. Bibliothecæ Patrum, II. parte edit. MDCXVIII. Claret, inquam, ratio, cur non tantum ad honorandum, non tantum ad ADORANDUM, sed insuper ad manducandum carnem suam, & bibendum sanguinem suum Christus Christianis, Dominus servis, Deus hominibus dare voluit.*

Hæc

Hæc autem abundanter sufficiunt ad vindicandam usque ad duodecimum sæculum in Oriente & Occidente Eucharistiæ adorationem. Jam ergo ad diluendas objectiones procedamus & solutiones explicandas, quæ nostris argumentis & probationibus nec inferiores, nec deteriores esse videantur.

